

DÉLSOMOGY

Függetlenségi és 48-as párti politikai lap. Megjelenik Vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre 8 korona. — Fél évre 4 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

BARVÁRTH GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Igmándy-utca 60 szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
— Nyilt-tér garmond sora 40 fillér. —

A nyomor.

A magyar közélet sinylődik és vegetál, a társadalom legnagyobb része nyomorog. Igen kevesen vannak azok, akik anyagi gondok nélkül élhetik le életüket; igen kevesen vannak azok, akiknek nem jut osztályrészül a társadalom kinzó betegsége: a nyomor.

Az ember hajszolja a látszatot, keresi az üres fényt, meg a pompát, s mindenáron takarni akarja a kinzó baját, szörnyű nyomoruságát.

A társadalom minden osztálya sinylődik, az ur és paraszt egyaránt, csak hogy míg az utóbbinak nyomora látható, szembeötlő, addig az ur osztály nyomora burkolt és eltakart s bizony senki se sejtene elégáns, gaval-lér férfiakról, jól öltözött ur nőkről, hogy a nyomoruság tanyázik náluk, hogy a nyomorral küzdenek.

Természetes is, hogy a mai életviszonyok, a megélhetés nehézségei mellett nyomornak kell tanyázni a szegényebb állású emberek házaiban, ha lépést akarnak tartani a napról-napra

váltakozó divat szeszélyeivel, ha ki akarják elégiteni a társadalmi élet folyton fokozódó igényeit.

A társadalmi élet számos kötelezettséget ró embereire s ha meg akar-nak felelni kívánalmainak, akkor nem elég a szerény fizetés, hanem jön az adósság meg a váltó.

A magyar középosztály szerfölött el van adósodva, az adósság tergeiben furdokol a magyar társadalom s ezért nem képes intenzív társadalmi életre, működésre.

Nagy átalakulásra szorul a magyar társadalmi élet, mert a nyomor nem szül békés haladást, meg társadalmi békét és csak akkor lesz remélhető békés irányu haladás, ha ki tud vergődni a gyötrő nyomoruságból, ha le tudja rázni magáról azokat a bilincseket, a melyeket a társadalmi élet rideg szükségszerűsége kovácsolt rajuk.

Valami általános forrongást lehet észlelni a mai korszakban. Most van kialakulóban tespedéséből, maradiságából az egész magyar közélet, most kezd türelmetlenül, izgatottan eszmélni a magyar intelligencia, most akarja

utolérni a nyugoti kulturnépeket és e türelmetlenségéből ez izgatottságból válik ki önkéntelenül is az elégedetlenség, a megnövekedett igények kielégítésére irányuló vágy.

Nyomorban van ma — a kevés kivételről nem szólva — mindenki, mert sorsával mindenki elégedetlen, ha a kultura mai szédületes haladásával lépést akar tartani és viszonyai nem engedik meg.

A nagy, az általános nyomor, a melyről mindennap szó esik, csak akkor fog igazán megszűnni nálunk, ha ipari, kereskedelmi és tudományos téren is a viszonyok úgy fognak kialakulni, hogy a munkáltatás a munkásnak olyan *bért fizethet*, a melyről nemcsak megélhetését biztosíthatja, de a *kulturával is lépést tarthat*.

Ez az időpont pedig messze van. Évtizedek fognak elszállni, míg ez az idő elérkezik.

— **Kiutalt államsegély.** Az alispán értesítette községünket, hogy a vízvezeték építésére engedélyezett hét ezer korona államsegélyt a szigetvári kir. adóhivatalnál kiutaltványozta.

Télen.

Irta: Hevesi Iván.

A hó sűrű pelyhekben hullott alá. Lassan méltóságteljesen. És az utca csendes volt. Csendesen tünt, hogy a hó ünnepi ruhába öltöztesse. Olyan ünnepélyes, olyan csendes volt minden, mintha valakit temetnének.

Valóban temetés volt. A sűrű hópelyhek temették el az őszit. Alig telt bele egy óra és már vastag hóréteg borította az utcákat. Szép, fehér, csillogó hóréteg méltó szemfedele az ősznek. Még sirásója is akadt. A zöld leveleitől megfosztott lombok közt a fagyos szél zokogott. A hópelyhek pedig lassan méltóságteljesen ünnepélyesen ereszkedtek alá. És az utca csendes volt, nagyon csendes

volt.

A báró kisasszony ablakából gyönyörködött a felséges látványban. De ő rajta nem tudott erőt venni ez a melankolikus hangulat. Ő boldog volt, hisz itt-van megint a várva — várt tél . . a jég . . a bál . . és És ezeken a mulatságokon bizonyos; persze bizonyos hogy találkozni fog azzal a . . . — Megrezzent, hogy rá gondolt. És a bárókisasszony boldogan nézte a sűrű hópelyheket, a melyekkel most már a szél kezdett játszadozni és a melyek szeszélyes táncot járva hullottak alá. A lelkében is így kavartak a gondolatok, mint ezek a bohókásan kergetőző hópihék . . Sejthette e, hogy ezalatt, míg odakint a hópelyhek az őszit temetik, odabent a másik szobában az apja az ő tulajdon édesapja az ő boldogságát akarja eltemetni. Csak akkor riadt fel bol-

dog ábrándozásából, mikor a szomszéd szoba ajtó csendesen megnyitott és apja tiszteletteljesen bocsájtotta előre vendégét.

— Tessék, kedves gróf ur!

Egy halk sikoly volt a bárókisasszony rémületének önkénytelen megnyilatkozása . . és arca, mely még az imént a boldogságtól sugárzott, olyan fehér lett, mint azok a hópihék ottan az ablak párkányán. Igen, hisz ez az a gróf kiről azt mondja az apja, hogy feleségül veszi és neki feleségévé kell lennie . . kell . . . A gróf gazdag és fényes rangja van. És neki tetszik ez a szép fiatal bárókisasszony, akinek a tekintete olyan mint az özé . . Az öreg báró egyedül hagyta a fiatalokat.

A gróf közelebb lép a bárókisasszonyhoz, aki didereg aki resked, mint az al előtt álló kis fenyőfa, a melyet a szél i-

A farsangi ujdonságok nagy választékban raktárra érkeztek

Különlegességek batistok, grenadin és Tüllökben.

Nagy választék alkalmi écharpokban!

DEUTSCH DÁVID FIA divatházában SZIGETVÁR.

A képviselőház ülése.

Budapest január 27.

A képviselőház mai ülésén *Návay* Lajos elnökölt. A jegyzőkönyv hitelesítése után *Bölönyi* József letette a bíráló választmányi tagsági esküdt.

A bankszadalom vitája során elsőnek *Egry* Béla szólalt föl. Hivatkozik *Falk* Miksára, aki szerint egy osztrák és egy magyar bank megférne egymás mellett. A javaslatot nem fogadja el.

Hock János szerint ragaszkodni kell mindenkinek az önálló bank követeléséhez. Kijelenti, hogy alaki obstrukciónak nem lehet nevezni a most folyó vitát, technikai obstrukcióra pedig ez az ellenzék nem gondol. Meg kell teremteni az önálló bankot, mert a gazdasági függetlenségnek ez az alapfeltétele.

Návay Lajos elnök figyelmeztette *Hock*ot, hogy ne térjen el a tárgytól.

Az ellenzék során erre hirtelen óriási zaj, láрма támadt.

— Nem hagyjuk magunkat terrorizálni! Ez nem szólás szabadság! Zárt ülést fogunk kérni! Kiáltoztak az elnök felé.

Návay Lajos kijelentette, hogy ő páratlanul örökdió a házszabályok tiszteletbentartása felett, terrort vádolni őt nem lehet. S amikor az ellenzék zaja dacára ennek nem csillapult le, a leglármásabbakat *Batthányi* Tivadar grófot és *Lovász* Mártont rendreutastotta. — Az izgalom lecsillapultával

Hock János folytatta beszédét. Az ülés 3 órakor ért véget.

Delegáció ülés.

Bécs, január 28.

Az osztrák delegáció február hó 3-án tart ülést. Mint hírlik, a német pártok és a lengyelek az óriási had-

ügyi költséget nem fogadják el. Ezzel kapcsolatban az a hír terjedt el, hogy *Ferenc Ferdinánd* trónörökös a delegációs ülések alkalmából nem jön Budapestre.

Pesti levél.

Essék szó a farsangról. Arról a farsangról, amely immár elvesztette régi jelentőségét, kedves színeit és farsangi vigasságát. Ma bizony másképp mulatnak az emberek, mint akár tíz évvel ezelőtt. Alkalmom és eszköz van ugyan elég, sőt fölös számmal, de megváltoztunk mi és velünk, mint annyi más, a farsang is. — Ha végig lapozzuk az ujságokat, fővárosiakat, vidékieket egyaránt, hát hasábokat találunk bennük, mulatságok terminusairól és lefolyásukról.

Ugyászik tehát, hogy ez még igen fontos dolog a télben. A természet zordságát így akarták az emberek enyhíteni. Össze gyűlnek fényes termekben és lágy zene mellett igyekeznek néhány órára elfelejteni a szűk lakást, a nehéz munkát, a gondokat. A mulatságok keretei azonban evről-évre szűkülnek. És itt Budapesten, sok évi megfigyelésem alapján azt találom, hogy a farsangi mulatságokra nagyon kevés kivétellel, esetről-esetre ugyanazok mennek el, különösen, ami a legényeket illeti. Itt, Budapesten, szinte alakult egy bálózó osztály, melynek a tagjai 20—30 bált táncolnak végig. Vanak családok azután amelynek mamái és leányai ott szerepelnek majdnem minden báli névsorban. És ne higgyék, hogy ezek azért mennek el oda, mintha a lányunknak ott akarának férjet szerezni. Ma már Budapesten letettek erről a mamák, hogy a bálokon az ő felügyeletük mellett kezdődjék a házassági regény. Nem.

Ezekbe a bálókba ők azért mennek, mert táncolni akarnak. El sem hinnék, ha nem úgy lenne, hogy fellendült itt a táncolás. A boston óriási tért hódított és az

ujabb generáció annak fanatikus híve. És bizony szép is az a tánc. A chauvinisták ugyan panaszkodnak, hogy a boston igazságtalanul szorította ki a csárdást, a mi nemzeti táncunkat, de hát ezt a panaszt talán ők nem veszik komolyan. És lassan-lassan bele kell törödni abba, hogy a csárdásból is boston lesz, illetve már lett is. Néha ugyan még hallani, amikor a cigány játszik, egy hosszú hejehuját, még akad néhány pár, akik szorosan összeszorulva táncolják tüzzel a csárdást a cigány körül, de a legnagyobb rész lágy keringő lépésben járja körül a termet.

Mindez azonban nem cáfolhatja meg előbbi híradásomat arról, hogy a farsang sem itt sem önkénel nem az, ami volt. — Ugy-e, az ujjainkon tudjuk megszámolni azokat, akiket a farsang fűzött egymáshoz. Ugy-e már nem farsang a főházasságközvetítő, hanem a házasságközvetítő. Ide s tova a nagy tömegmulatságok elvesztik minden kedélyességüket, nem azért, mintha talán a társadalmi osztályok jobban széttagólnának, hanem aztért, mert magunk változunk meg. Megsápanyodunk. Sok a bajunk és egy egy báli, éjszaka nem tudja velünk felejtetni a gondokat, a váltólejárásokat, a szabót és mindazokat, akiket valami követelni valójuk van rajtunk. Nincs pénzünk. Nagyon soknak nincs pénze. Ezért nem tudunk mulatni. És hiába mondják: pénzel a bolond is tud mulatni, én csak azt mondom, hogy nem bolond az, aki mulat, még ha pénze is van. Jó mulatást kívánok!

Sándor Sándor.

— Ujítás a vezérkarban. A cs. és kir. közös hadsereg hadiiskolájába, a mely tudvalevőleg a vezérkar előkészítő iskolája — ezideig csak nőtlen tisztok voltak felvehetőek. Mostanában meggondolták ott fenn az égből, Bécsben és felvehetőek nős tisztok is. — Ujítás az is, hogy a vezérkar főnöke kivételesen megengedheti a hadiiskolába való felvételi vizsga megismétlését is.

oda rázogot. A gróf odamegy a bárókisasszonyhoz megfogja jéghideg kezét és a szemébe néz. És a szelid tekintetű öszemekben könyesepp csillog. A gróf megrendülten nézi a könnyes szemeket.

— Kisasszony, bocsásson meg szokatlan eljárásomért és ne idegenkedjék tőlem. Igaz őszinte vonzalommal közeledem önhöz és csak egy célom lessz az életben, hogy önt boldoggá tegyem. . . Becsületszavamra ígérem. . . No, ne féljen tőlem, meglátja boldoggá teszem.

És a sápadt arcu bárókisasszony nem szólott semmit sem. . . csak nézte, nézte, mint kavargó a viharrá fajult szél a szelid fehér hópelyheket.

A táncterem tele volt jókedvvel, tele volt mámorral. A cigányzene úgy részegített, mint a gyöngyöző pezsgő. Az egész táncterem pezsgett a jó kedvtől. A fehérarcu bárókisasszony arca is kipirult. Kék szeméi ragyogtak. . . És szerelmesen nézett táncosára. Arra a másikra a kiről annyit ábrándozott. . .

Akire csak most mert gondolni, amióta másnak szánták. És Endre a fiatal ügyvéd is

mámoros volt a kék szemek ábrándos sugaraitól. Az ő lelkeben is vihart gyújtott a mámorító zene. És hogy most karjai közt érezte akit el kell vesztenie, lángolni kezdett ereiben a vér. A gróf pedig ott állt egy sarokban és némán nézi ezt a kínos vergődést. Hogy szerethetik egymást. Milyen szerelmesen néznek egymás szemébe. Milyen boldogok lehetnének. És a grótnak eszébe jutott az ígéret: Ígérem, esküszöm, hogy boldoggá fogom önt tenni. Hogy ki van most pirulva az a sápadt arc!

Hát ez az ő boldogsága!

Tekintete véletlenül egy tükörbe tévedt. . . egy romot látott benne, . . . önmagát. Szegény gyermek. A tulsó sarokban az öreg báró intetet feleje. Jobb szemével a leánya felé kacintgatott, mintha küldené; Menjen már a leányához. A gróf mosolyogva intett igent. Csakugyan a bárókisasszonyhoz lépett. A szép gyöngye kis leányka ismét remegni kezdett mint az a kis fenyőfa, amikor a vihar hideg lehelletét érzi. A gróf pedig nem is hozzá, hanem a táncosához fordult, a ki a hattyuprémes legyezővel legyez gette.

— Uram egy percre.

És a gróf karonfogta és magával vitte. A bárókisasszony pedig reszketett félelmében. Szemeiben ismét könnyek ragyogtak. Arca még haloványabb lett. Szerette volna Endrének mondani, maradjon. De nem tudott szólni. Félig alétan támaszkodott a pamlagra. A gróf pedig izgatott hangon szólt Endréhez.

— Uram, ön nagyon sokat táncolt ma a bárókisasszonnyal. Endre hirtelen kirántotta kezét a gróf karjából.

— De uram, mi jogositotta önt fel. . .

— Én vőlegénye vagyok a leánynak.

— Igaz! Ön elég vakmerő volt e fiatal leány kezét. . .

— E nő uracskám! ön olyan ügybe avatkozik a mibe. . .

— A mihez nekem jogom van! — Ah ez meglep. Ha szabad tudnom honnan vette ön ezt a jogot? — Szeretem! Érti szeretem. És esküszöm, hogy mielőtt ő. . .

— Csak lassan, csak lassan. Ez még nem jog. A kérdés az, hogy ő szereti-e önt?

— És ha igen. Pedig én önt boldoggá akarom tenni. — És ön azt hiszi hogy tudná? Külömben is előbb velem kell számolnia! — Majd számolni fogunk! Adósa bizo-

H I R E K.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

E helyen is felhívjuk a t. közönséget az előfizetés megújítására. Kérjük t. hátralekös előfizetőinket, hogy az előfizetési hátralékot küldjék be; mi pontosan eleget tettünk kötelességünknek, s a „Délsomogy“-ot rendszeresen küldtük; kérjük most tehát az előfizetés beküldését mert a nyomdával szemközt nekünk is megvannak kötelezettségeink.

Tisztelettel
a „Délsomogy“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

— **Az igazoló-választmány ülése.** Somogyvármegye igazoló-választmánya február hó 1-én délelőtt 10 órakor a megyei székház kistermében *Kacskovics* Lajos alispán elnöklésével ülést tart, melyen a megpeticionált törvényhatóság bizottsági tagválasztások vizsgálati eredményeit bírálják fölül és javaslatot készítenek az új választások idejéről.

— **A népszámlálás pontos adatai.** A népszámlálás teljesen befejeztetvén az átvizsgált iratok alapján megállapított, hogy Szigetváron az összes épületek száma a kültelekeken levő épületekkel együtt 809 lakóház. A magán lakások száma és pedig a lakottaké 1564, a nem lakottaké 44. Az intézeti háztartások száma kettő (kórház, zárda) A népszámláláskor jelenvolt egyének száma 6145. A távollévők száma 187. A népszámlálási lapok felküldettek a statisztikai hivatalnak.

— **Anyakönyvek fölülvizsgálata.** A belügyminiszter ma arról értesítette Somogyvármegye alispánját, hogy a vármegye területén az anyakönyvek fölötti fölügyelet gyakorlásával az 1911. és 1912. évek folyamára *Pokoly* Lajos belügyminiszteri segédtitkárt bízta meg.

— **Cipőlopott.** *Papp* Ilka baresi cselemlánytól barátja a 17 éves *Tóth* Rozália egy pár új sevrő cipőt ellopott. A csendőrök a lányt a kaposvári kórházban találták beteg. Őt otthagyták, a cipőt azonban elhozták.

— **Az Olvasó-egylet közgyűlése** nagy érdeklődés mellett folyt le vasárnap délután saját helyiségében. Mint értesülünk, közmegelegedésre a tisztikar és választmány a következőként alakult. Megválasztottak: Diszelnök *Ocsodál* János, elnök Dr. *Szabó* István, alelnök *Szalay* József, pénztárnok *Nagy* Károly, könyvtárnok *Miszlay* György, gazdák *Farkas* János, *Balogh* József. **Választmányi tagok:** *Batta* Béla, *Schmidt* Nándor, *Biró* Ferenc, *Káin* Károly, Dr. *Rusa* Ernő, Dr. *Szily* Ádám, *Roll* Ferenc, *Könnnyü* József, *Nicsovics* Vazul, *Rácz* Péter, *Szüics* József, *Kiss* Antal, *Póttagok:* *Krammer* Ferenc, *Boronykay* Kálmán.

— **Somogy megyei Jurista bál.** A Kaposvárott f. é. február 4-én tartandó Juristabálra nagyjából megtétek mindazon intézkedések, melyeket a bál sikere érdekében a rendezőség szükségesnek tartott. A táncban résztvenni kívánó hölgyek részére csinos táncrendről gondoskodtak. Szerződtek a cs. és kir. 78-ik gyalogezred zenekarát Eszékről és Barcza Babári kaposvári cigány zenekarát. Intézkedés történt, hogy a helyiségek, hol a bál lesz, izlésesen díszítve legyenek. A rendezőséghez érkező hírekből következtethető, hogy a közönség körében a bál iránti érdeklődés nagy és szép, nagy közönség jelenlétére számíthatni. A résztvenni szándékozók figyelmét ezuttal is felhívja a rendezőség arra, hogy jegyeiket mielőbb megváltani sziveskedjenek mert az esti bál pénztárnál előreláthatólag nagy lesz a tolongás. A bál ünnepi megnyitása érdekében óhajtanó az is, hogy a közönség este 9 órakor pontosan jelenjék meg a bálon. A rendezőbizottság a szigetvári járásra szűkebb körű végrehajtó bizottságot választott kiknek tagjai: Dr. *Rusa* Ernő kir. közjegyző, Dr. *Szily* Ádám, Dr. *Kriszt* Béla ügyvédek és *Özörényi* Károly kir. járásbírósi jegyző.

— **Gyújtogatás.** Mint tudósítónk jelenti, Hatvan községben f. hó 21-én éjjel tájban kigyulladt özv. *Vincze* Ferencné lakóháza, mely istálló és pajtával együtt leégett. A tűz állítólag gyújtogatásból származott. A gyanu és nyomozás folytán a csendőrség *Bálint* Ferencz bedrahelyi köst tartoztatta le.

— **A délutáni vonat.** Az államvasutak igazgatósága az előjáróság megkeresésére értesítette a községet, hogy a Barcsról jelenleg d. u. 1 óra 20 perckor induló vegyes vonat közvetlen járatását Pécsre a folyó évi nyári menetrendben kilátásba helyezte.

— **A kutba ugrott.** A múlt szombaton délután Barcson *Dobecs* Mária horvátországi ludbergi születésű 32 éves tolvaj szélhámos letartóztatott asszony a rendőrség udvarán fejfel lefelé a kutba ugrott, ahonnan csak holtan húzták ki.

— **Vérengző csendőr.** Mint lapunknak jelentik f. hó 23-án *Sáska* János és *Rabovszky* Ferenc mozsgói csendőrök portyázás közben egy kis pihenőre betértek a magyarlukafai bíróhoz, hol *Sáska* alaposan berugott, társa pedig kissé lepihent és elaludt, de midőn felébredt *Sáska*t az utjuk folytatására hívta fel, mire ez dühbe jött, szidalmazta és *Rabovszky* kardját kirántotta s balkarjára két vágást mért a súlyos karddal. *Rabovszky* sebeit kimosták ezután haza sietett. *Sáska* pedig a szulimáni kocsmába tért be mulatni, ahol ismét lerészegedett. A mozsgói őrsről telefon jelentés érkezett Szigetvárra, honnét *Gergely* Ede zászlós Mozsgóra utazott és *Fapp* József őrmesterrel a szulimáni kocsmában a brutális és örvöngő csendőrt letartóztatták és megbilincselve Szigetvárra kísérték ahol mai napig is a csendőrségnél zárva van.

— **Vadásztársulatok alapszabályai.** Földmívelési miniszter leiratban értesítette Somogyvármegyét, hogy a vadásztársulatok alapszabályai bélyegmentesek.

— **Vásári forgalom.** A Pálnapi országos vásárunkra hétfőn felhajtott 4136 ló, eladatott 433. Szarvasmarha vásár a zárlat miatt nem tartatott. A másnapi kirakodó vásári forgalom gyér volt.

— **Színialadásokra kért engedélyt.** *Könyves* Jenő színigazgató Mohácsról 14 előadásra helyhatósági engedélyért folyamodott a városhoz. Nevezett társulata, csak is drámát, színművet és vigjátékot adhat elő, — operettet, operát és zenés darabot pedig egyáltalában nem. A csatolt jelentésében azt írja *Könyves*, hogy társulata a fővárosi jelesebb de szerződést nem kapott színészekből áll.

nyára nem maradok! — Biztosíthatom hogy én sem!

— Majd elvállik. Most azonban, hogy bárókisasszonyt hosszú tárgyalásunk ne nyugtalanítsa, kérem térjünk vissza, . .

— De kérem . . .

— Nő nő, csak nyujtsa a karját.

Miköz odaléptek a remegő leánykához, *Endre* hirtelen kirántotta a karját a grófból aki nem tudott egy mosolyt visszafojtani.

— *Baróné*, mondá a gróf, emlékszik mit fogadtam önnek, mindön edes atyja az én jó *Stefi* barátom . . .

A leány feje lehanyatlott, mint egy tört virágszáll.

— Megfogadtam önnek, hogy boldoggá teszem. Ugy-e? Nos, hát itt a pillanat, hogy igéretemet beváltsam. *Kisasszony*, boldoggá tudná önt tenni az a fiatal ember?

Zavartan rándultak meg a leány se-lyempillái.

— Nem értem.

— Csak annyit mondjon, igen és azé

lesz.

Inkább sóhaj volt a válasz. Igen!

Csak ezt akartam tudni!

Erjárt az *Endre* karjába füzte és a báró elé lépett vele.

— Megígérttem hogy leányodat boldoggá teszem.

— Nyugodt vagyok, hogy szavadat beváltod.

— Nyugodt is lehetsz. Ime beváltom. Megkérem a kezét *Kopácsy* *Endre* köz és váltó ügyvéd ur részére . . .

— De kérlek . . . Hát . . . én . . . én nem értem.

— Pedig a dolog igen egyszerű. Leányodat csak ez a szerencsés ember teheti boldoggá. Ők szeretik egymást . . .

— De . . . de . . . hát . . . hogy is.

— Itt nincs habozni való. A leányod boldogságáról van szó. Ők szeretik egymást. *Kopácsy* ur, az én leendő jogtanácsosom majd gondoskodni fog róla, hogy a borshalmi birtokom a kastélyal együtt, melyet tő-

lem megvettél . . .

— Én?

— Hát nem emlékszel? (És nagyot rántott a báró frakkján.)

— Hja, ugy, na persze, a borshalmi birtok . . .

Igen: a leányod nevére irassék mint hozomány . . .

A gróf hirtelen eltávozott, magukra hagyva a két elképedt férfit. Egy ablakmélyedésbe huzódott és onnan nézte, mint ragyog föl sugar fényben a bárókisasszony sápadt arca, a két férfi közlésére.

Az a szép sápadt arc! Az ő őszének utolsó sugara . . .

Kitekintett az ablakon. Odakint a hó hullott, nagy fehér foszlányokban. Csöndesen borult rá az utcára. Az ősz szemfedele.

És úgy érezte, hogy az ő boldogságára is ráborult egy puha, fehér, halotti szemfedél.

— **Tolvaj cigányasszonyok.** Göröggalban f. hó 21-én délelőtt Csobán Katalin és Bogdán Juli kóbor cigányasszonyok Ernyes Mihály kamrájából két sonkát és egy kenyéret, összesen 13 korona értékben elloptak. Érdekes a dologban az, hogy nevezett cigányasszonyokkal vadházasságban élő férjeik Kalányos János és Bogdán Ferenc, Ernyes kárát megtérítették és csak arra kérték, hogy ne jelentse fel asszonyaikat a csendőrségnél.

— **Belőtt, vagy bedobott az ablakon?** Hábán Antal helybeli lakos földműves panaszolta f. hó 21-én este a csendőr őrsön, hogy azon estén az utcáról ablakon keresztül valaki belőtt a szobájába. A csendőrök azonnal a nyomozáshoz fogtak és csakhamar megállapították, hogy a panaszos veje Török János volt a tettes és pedig azért, mert a felesége Hábán Mária már az ősz óta elhagyta és szülőinél tartózkodik. A nyomozás folyamán sokan azt állították, hogy belőtt az ablakon, de a csendőrök egy követ találtak a szobába s miután a férj és felesége kibékültek, a dolgot tovább nem feszegetik és Török megbüntetését természetesen nem kívánják Hábánék.

A ló és szekérösszeírás új módja. Hogy a katonai hadvezetőség mozgósítás esetére tisztában legyen az igénybe vehető ló és szekér mennyiséggel, minden esztendőben össze szokták írni a város területén levő összes lovakat és szekereket. Eddig az összeírás úgy történt, hogy a tulajdonosok lovaik és szekereik számát bejelentették a városnál, ahol a bejelentéseket egy hivatalnok jegyezte be. Miután ez az eljárás a lakosságra teherrel jár, a hatóság intézkedést tett, hogy ez évben a bejelentések összeírású lapok útján történjenek. A kisbírák az összeírású lapokat kihordják s amikor azokat a tulajdonosok kitöltötték, beszedik és beszovalgatják a katonai oszthoz. Ezzel az eljárással nemcsak könnyebben lesz megoldva az összeírás, hanem eleje lesz véve az eddigi zaklatásoknak és idővesztésnek is.

— **Ehrlich 606 a gyakorlatban.** Dunaharaszti, (a fővárostól villamos közlekedés) gyönyörű szép helyen fekszik az egész országban immár előnyösen ismert Tamásy-féle Park-szanatórium. Ez a modern sanatórium most külön osztályt létesített vér-bajosok és húgyszervi betegek részére. Most azt a szenzációs értesítést kapjuk, hogy a sanatóriumban forgalomba került a csodás és biztos hatású „Ehrlich 606”. Az arra szorult intézeti betegeket díjtalanul oltja az intézeti főorvos, csupán a mérsékelt felszámított ellátási költségeket kell megfizetni. A park-szanatóriumból már eddig is számos és súlyos „Ehrlich 606”-al, beoltott beteg gyógyultán távozott. Minden érdeklődőnek készséggel ad felvilágosítást a Park-szanatórium, Dunaharaszti, Pest megye.

A fővárosnak egyik legfontosabb egészségügyi intézménye. dr. Batizfalvy István Zoltán egyet. tanár, Pestvármegyei főorvosának, az operatív és műfogászat specialistájának fogorvosi intézete (Károly-körút 3). A főváros ezen joggal egyedülnek mondható ilyen intézményének, melyet a nagyméltóságú v. k. miniszterium is elismerőlevéllel tüntetett ki, melyben évtizedeken keresztül száz és százezer fogbetegség kezelte, csakis e célra átalakított helyiségei a közegészségügy és operatív kívánalmaknak megfelelően a legmodernebbül vannak berendezve. Évek óta jól begyakorolt műtői az igazgató személyes közremű-

ködésével egész nap reggel 8-tól este 7-ig nyújtanak biztos és a legújabb villany átszűrődtetési módszer alkalmazásával teljesen fájdalommentes segítséget a fogfájás kinos betegsége által gyötörtetteknek. Foghuzások altatásban is. Az intézet laboratóriummal és technikai műhellyel van összekötve, hol a legjobb rendszert műfogóplások készülnek, melyek a valódiaktól meg nem különböztethetők és úgy beszédre, mint rágásra teljesen alkalmasak és minden kellemetlenség nélkül helyeztetnek be. Mérsékelt árak teljes jótállás mellett. Levelekre az intézet készséggel válaszol. Vidékiek fél nap alatt megkapják műfogaikat.

Egy kis felvilágosítás a „Szigetvár és Vidéke” lapnak.

Nem sokkal előbb egy nyílt levelben megokoltam, miért nem rokonszenvezek a „Szigetvár és Vidéke” lapnak szellemével és miért nem akarok abban én is közreműködő lenni. Erre felelt a főszerkesztő, Dr. Kriszt Béla ur, de — mivel felelete ugyszólván teljesen más malomban örölt, mint a melynek kerekét én felhúztam, — viszontválaszt adni nem akartam; különben is megszoktam, hogy tetteimet, szavaimat, papírra tett gondolataimat reá bízom a nagy közönségre s ha valaki azokból mást magyaráz ki, mint amit céloztak, sajnálattal veszem tudomásul, de mentegetődni nem szoktam!

Most azonban felhívták figyelmemet a „Szigetvár és Vidéke” legutóbbi számában... y-hoz címzett de nekem szóló szerkesztői üzenetre, a melynek olvasása késztet arra, hogy — eltérve szokásomtól — pár szóval felvilágosítást adjak.

Azt állítja a szerkesztői üzenet, hogy idáig — Szentlászlóig — nem jut el híre annak, hogy a „Délsomogy” a főbírónak is nekirent, aki pedig ép oly tisztességes egyéniség, mint az a kit a „szentlászló” patronatusa alá vett.

Ej, ej, hol marad az elv: „Qui bene distinguit...?” Különböztesünk csak egy kicsit! Egészen más valakinek tetteit és azok következményeit regisztrálni, — és más valakinek érdemeit levonni. Az első esetben az illetőnek kezében a fegyver, hogy — ha igaztalan a reá vonatkozó közlemény — megvédje magát, ha kell, a sajtóbíróság útján is: — míg ellenben a másik esetben szerénytelenség volna az illetőnek saját érdemeinek felsorolásával a közleményt megcáfolni. Én olvastam a „Délsomogy”-ot, olvastam a „Szigetvár és Vidéke”-t, az előbbiben a választások ideje óta többször olvastam Hegyessy főbíró urra nézve tettei felett megrovó megjegyzéseket és tettei következményének regisztrálását; de ebben így gondolkodtam és gondolkodom ma is: vagy igaz a közlemény, vagy nem. Ha igaz, akkor hallgatással kell eltűnni, mert oly exponált állásban; minő a főbírói állás, a hatalommal való visszaéles valóban megrovandó. Ha pedig nem igaz, akkor Hegyessy főbíró ismert erélyessége és férfias bátorsága elég garancia arra, hogy a közleményt megcáfolja és íróját megleckéztesse, hisz az ő ügye még nincs befejezve, kijöhet teljesen tisztán a reá szórt vádak alól, s ekkor lesz ideje mindent megtorolni.

De viszont a „Szigetvár és Vidéke” egyes részei, különösen szerkesztői üzenetei hoztak egyesekről érdemtelagadó, becs-

uérő megjegyzéseket mint pld. az egyik pellengére lett állítva, mint olyan, ki alig végzett néhány iskolát, vagy felsőbb kiképzést semmit sem nyert s mégis feltolakodik; a másik, hogy gőgösségében fojtja el ostobaságát; a harmadik, hogy ismeretlen egyéniség minden érdem nélküli stb. — ily esetekben az illető sértett szerénytelenség nélkül önmaga saját védelmére kardot nem köthet, hanem elvárhatja, hogy ismerősei, tisztelői fognak helyt állni mellette, és ehhez nem kell pátrónusi nimbusz, ehhez csupán emberbaráti szeretettől dobogó, érző szív kell. Ez magyarázza meg a dr. Kriszt szerkesztő ur válaszában quasi hivatlan prókátorságaak feltüntetett fellépésemmek dr. Rusu urra vonatkozó részét. A második rész pedig, a midőn egy kath. intézmény (és pedig akkor úgy voltam értesülve, hogy a katolikus legényegylet van szóban) volt megtámadva s holmi „bagó egyesület” címmel profanálva, épen ezért tette szükségessé fellépésemet, mert — mint dr. Kriszt ur megjegyezte — az egyháznak felkent papja vagyok s így kötelességem az egyházam ellen intézett támadást visszavágni. Ebben az értelemben volt megírva a nyílt levelemet kíséző, — de nem a nyilvánosság elé szánt, — a „Délsomogy”-ra célzó ama kifejezésem is, hogy „korrekt” szellemű, mert bizony a Délsomogyban egyik vallás ellen sem, de különösen vallásom elleni kirucanásokat és piszkolódást soha sem olvastam.

Felvilágosításul e felőre emnyit!

Szentlászló, 1911. január 26.

Gosztongyi Jenő
plebános.

Különfélék.

— **A leghosszabb alagut.** Washington államban, északamerikában, a Cascade hegyesen keresztül 35 kilométernyi alagutat fognak furni. Az alagutat azért furják, mert télen a hegyek között óriási pusztításokat okoz a lavina, a mely az időbeli veszteségtől eltekintve az utasok életét is fenyegeti. A vasut különben 327 mérföld lesz, költsége eddig 360 millió koronában van megállapítva.

— **Vasuti kocsik aluminiumból.** Figyelemreméltó az az újítás, a mit a svájci vasutakon behoztak. Arra való tekintettel, hogy az alumínium sokkal könnyebb, mint a vas, és így az ebből készített vasuti kocsik használása igen jelentékeny szénmegtakarítással jár, próbául 12 pótkocsit helyezett forgalomba, mely kocsiknak összes fémalkatrésze aluminiumból készült. Ha beválnak, akkor az újítást nagyobb mértékben folytatják. — A könnyűség mellett még az az előnye is megvan, hogy homokfúvóval az alumínium — bádog felülete könnyen érdessé tehető, ezáltal a festéket könnyebben felveszi és így a kocsik festése is gyorsabban és sokkal olcsóbban történik.

— **Kutyahusfogyasztás Németországban.** Mi magyarok az étkezés terén igen válogatók vagyunk. A lóhús fogyasztás csak az utóbbi években kapott lábra és ez is csak a nagyobb városokban. Kutyahús fogyasztásról nálunk még beszélni is bűn lenne. — Szinte meglepő az a statisztika, a mit egyik

németországi ujság a kutyahusfogyasztásról közöl. A német lap szerint 1908 évben Németországban 6361 kutya lelte halálát a vágóhídon. Az 1910. évben a kutyákra még rosszabb napok jártak, mert 11040-en szolgálták az emberiség javát pecsenye alakjában. — A kutyahus a szászoknak izlett a legjobban, legalább erre mutat az, hogy Szászország egymagában 4602 darabot fogyasztott el és pedig legtöbbet Chemnitz városában. Sziléziában 1522 kutyát vágtak le. Dreza városában 702-t, Bautzenben 681-et stb. — Rossz nyelvek azt beszélnek, hogy sok német városban a kutyák halála után borjuvá avanszíroztak — az étlapon!

Aforizmák.

(Híres írók gondolataiból.)

Ne tépd a hajad és ne beszélj mindjárt öngyilkosságról, azért mert vetélytársad van. Azt mondd, hogy kedvesed megcsal téged valakivel; csak büszkeséged szenved általa; amde cseréld ki a szavakat, mond, hogy a másik az, a kit megcsal teveled és ime a dicsőség fényébe sülkérezel.

Musset.

Ha egy nő rosszat mond a szerelemről és egy író megvetéssel nyilatkozik a közbecsülésről: biztosra veheted, hogy annak bájai hervadoznak, emennek talentuma van fogytán.

Diderot.

A zenét minden egyéb művészetek gyökerének tekintem.

Kleist.

Igyál a szerelemből, mint a józan ember a borból, be ne rugj tőle. Ha kedvesed őszinte és hűséges, szeresd őt érte; ám ha nem az, de szép és fiatal, szeresd, mert szép és fiatal; és ha csak kellemes és szellemes, akkor is szeresd; és ha mindebből nincs benne semmi, pusztán csak szeret téged, te akkor is szeresd!

Musset.

Nein rendültök össze, ti kufárjai a művészetnek, ama szavakra, a melyeket Beethoven mondott halalos ágyán: úgy érzem. mintha még csak a kezdetnél tartanék, — vagy mint Jean Paul mondotta: úgy érzem mintha eddig mit sem irtam volna!

Schumann.

Ismét az ótestamentumot olvastam, mily hatalmas könyv ez. De az én szememben még nagyszerűbb tartalmánál a formája, előadása melyben minden ige, mintha maga a természet szülte volna, olyan mint a lombos fa, mint a virág, mint a tenger, mint a csillagos ég, mint maga az ember. Szinte fakad, zsendül, folyik, csillog mosolyog benne minden. Ezek csakugyan Isten igéi, nem úgy mint a többi könyv, a mely mind csak emberi elmére vall. . . . Csak egyetlenegy írónál találom ilyesmit, a mi a bibliának erre a definiálhatatlan stílusára emlékeztet. Ez Schakespeare. Nála is ama rémletes meztelenségben jelenik meg a szó, a melytől megdöbbenünk összerendülünk.

Heine.

111 tkvi.
1911 szám.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szigetvári kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Szily Ádám szigetvári ügyvéd mint tömeggondnok végrehajthatóknak özv. Berek Anrásné szül. Udovisic Anna szigetvári lakos végrehajtást szenvedett elleni 39 korona 88 fillér tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék területéhez tartozó és a szigetvári kir. járásbíróóság kerületében fekvő s a szigetvári 430 sz. tkvben A f. 1—2 sorsz. a ingatlanokból a végrehajtást szenvedő B 2 sorsz. a felerész illetősége az 1911. évi március hó 22 napján délelőtt 9 órakor a kir. járásbíróóság telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

A kikiáltási ár 800 korona.

Ezen árverésen a fent körülírt ingatlan illetőség a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb árban eladatni nem fog s evő a bánatpénzt a vhm. 25. §-a értelmében kiegészíteni köteles.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10 %-át vagyis 80 korona — fillért készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni.

Szigetvár, 1911 évi január hó 18-án.

Dr. Polgár sk. kir. járásbíró.

A kiadvány hitelül:

Gosztonyi tkvvezető.

903 sz.
1910 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kőszegi kir. járásbíróóság 1910 évi Sp II 278/4 számú végzése következtében Tóth István ügyvéd által képviselt Kőszegi takarékpénztár javára 15933 K 43 fill, s jár erejéig 1910 évi dec. hó 2-án foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 947 koronára becsült következő ingóságok u. m. butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járás bíróóság 1910 évi V. 663/2 számú végzése folytán 15933 K 43 fill, tőkekövetelés, ennek 1909 évi apr. hó 10 napjától járó 6% kamatai 1/8% váltódíj és eddig összesen 333 K 30 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Szigetvárott alperes lakásán Ferenciek utca 79 sz. alatt leendő megtartására 1911 évi február hó 4-ik napjának dé. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetváron 1911 évi jan. hó 19.

Klie János

kir. jbir. végrehajtó.

967 szám.
1910 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. törvényszéknek 1910 évi 11394 számú végzése következtében Duchon Ödön és dr. Szily Ádám ügyvédek által képviselt Heinrich Deutsch et Co cég javára 610 K s jár erejéig 1910 évi december hó 2-án foganatósított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 2250 koronára becsült következő ingóságok u. m. rőtös áruk nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbíróóság 1910. évi V 654/3 számú végzése folytán 610 K — f. tőkekövetelés ennek 1910 évi aug. hó 31 napjától járó 6% kamatai, 1/8% váltódíj és eddig összesen 129 K 20 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Szigetvárott alperesek üzletében Zrinyi-tér 68 sz. alatt leendő megtartására 1911 évi február hó 4-ik napjának dé. előtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár 1911. évi jan. 21 napján.

Klie János
kir. bir. végrehajtó.

Gabona-pacz.

Fuchs A. Fia gabonakeres. jelentése szerint

Árak 50 kilogrammonként értetődnek.

Szigetvár, 1911. január 27-én.

Buza	—	K 10.50	10.60
Rozs	—	7.20	7.30
Árpa	—	7.50	8.—
Zab	—	7.50	7.60
Tengeri csöves	—	5.50	6.80
Bukkony	—	7.—	—
Bab	—	10.—	—

Budapesti áru tőzsde.

Határidő üzlet.

			Mai árak.
Buza	áprilisra	—	10.82
Rozs	"	—	7.92
Zab	"	—	8.69
Tengeri májusra	—	—	5.70

885 szám.
1910 végrh.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. törvényszéknek 1910 évi 117073 számú végzése következtében Duchon Ödön és dr. Szily Ádám ügyvédek által képviselt Rust Bernát javára 300 K s jár erejéig 1910 évi november hó 28 án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 660 koronára becsült következő ingóságok u. m. rófos árúk nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járás-bíróság 1910. évi V 639/2 számú végzése folytán 300 K — f. tőkekövetelés ennek 1910 évi aug. hó 31 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 89 K 55 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig **Szigetvárott alperesek üzle-tében** Zrínyi-tér 68 sz. alatt leendő megtartására 1911 évi február hó 4-ik napjának délelőtti 9^{1/2} órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár 1911. évi jan. 21 napján.

Klie János
kir. bír. végrehajtó.

Szigetvárott a Kanizsai város-részen levő 617 sz. ház péküz-lettel kiadó vagy eladó.

Értesítés!

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy f. évi január hó 1-én **Szigetváron báró Biedermann Rezső-ut-ca 42 szám alatt**

Gőzmosó és vegytisztító fiók intézetet nyitottam.

Elvállalok minden e szakmába v. gó fehérnemű tisztítást, valamint vegyileg tisztítható bármilyen női vagy férfi öltönyt, gyermekruhát, jelmezt, egyházi ruhát és diszöltönyt. Továbbá csipke, bársony szövet, tuniszi függöny, perzsa szőnyeg, ugyancsak szőrmeáru s a legfinomabb szallag és himzéseket is.

Megbizottam:

Krebsz Irén Szigetvár.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve maradtam tisztelettel

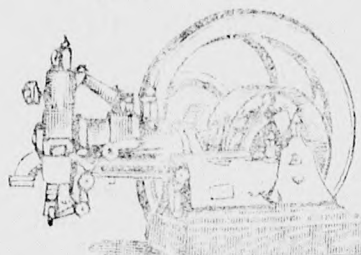
Vargha József

központi gőzmosó és vegytisztító
Pécsett, Ferenciek-utca 12 szám.

Hirdetéseket
jutányos árért vesz fel
sa kiadóhivatal
és
Kozáry Ede
könyvkereskedő.

Drezdai Motorgyár rész.-Trs.
Németország egyik legrégebb és leg-nagyobb motorgyára

Szállít szakkörökben elismert legjobb gyártmányu Benzin-, Nyersolaj-, Gáz, Petroleum motorokat és lokomobilokat valamint Szívógázmotorokat.
Meglepő ujdonság!
EGYETEMES GENERATORUNKKAL a tényleges löerő Óránként csak kb. 1 fillérbe kerül. Vezérképviselet:
GELLÉRT IGNÁCZ ÉS TÁRSA
Budapest Teréz-körút 41. Telefon 12-91.
Legmesszebbmenő jótállás! Kedvező fiz. feltételek.

MEGHIVÓ.

A „Szigetvári Segélyegylet Szövetkezet“

1911. évi február hó 12-én délelőtt fél 11 órakor

hivatalos helyiségében tartandó

39-ik évi rendes közgyűlésre

a tisztelt tagok ezennel meghívtnak.

Közgyűlés tárgyát képezi:

1. Jegyzőkönyvet hitelesítők választása.
2. Igazgatóság jelentése.
3. Felügyelő bizottság jelentése.
4. A nyereség felosztása iránti határozathozatal.
5. Két igazgatósági tag 3 évre megválasztása.
6. Pénztárnok fizetés felemelése iránti kérvénye.
7. 1906. évi társulat felszámolása,
8. 1911. évi társulat megalakulása.

Szigetvár, 1911 január hó 27.

Az igazgatóság.